உ

தேவிசஹாயம்.

பெரிய

பலதுறைக்காரிகை.

இதற்கு முன்னர் அநேகர் தப்பு தவறுகளாக

அச்சிட்டிருந்ததை,

இஃது

காயல்பட்டணம்

கா. வா. உதுமான்லெப்பை

அவர்களால்

பிழையின்றிப்பரிசோதித்து சுத்தப்பிரதியாக

புண்ணியரத்தினவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

முதற் பதிப்பு.

ஆங்கிரசஹு ஐப்பசிமீ

இதன்விலை அணா - 2.

கடவுள் துணை.

பலதுறைக்காரிகை.

காப்பு—விநாயகர் துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருகொம்பிருசெவி மும்மதநால்வா யுறுமைங்கரப்
பெருகாரிளம்பிறை கொன்றையுந்தும்பையும் பேணுமான்
றருகாதலவிப் பலதுறைக்காரிகை தான்முற்றவே
யிருகாலகமதி லெந்நாளுமைய வெழில்பெறவே

மாலுக்குநல்ல மருகன்குகன்கந்தன் வாழ்குமரன்
நாலுக்குநாயகன் போரூர்முருக னளினமலர்
காலுக்குதண்டை கருணைக்குத்தோத்திரங் கற்றதெல்லாம்
வேலுக்கபயம் மயில்வாகனத்திற்கு விண்ணப்பமே.

திருமாலழகர் ஸ்ரீரங்கநாதரைச் சேவைசெய்து
ஒருமாலைக்காயொரு-வண்டுவிட்டேனந்த வண்டதுபோய்
பெருமாளைச்சுற்றி வலமாகவுந்தொழு தெண்டனிட்டு
ஒருமாலைக்காக வொன்பதுமாலை வரம்பெற்றதே.

மாரைத்துளைக்குது மன்பதபாணங்கள் மங்கையரே
காதையடைக்குது கண்கள்சிவக்குது காமத்தினால்
மோகம்வருகுது மேல்மூச்சுவாங்குது மெல்லியரே
தாகமெடுத்துத் தயங்குதையோமனந் தாழ்குழலே. ௧

பால்போல்நிலவை மறைக்குதடாவவள் பந்துமுலை
மேலேறிக்கச்சு தெறிக்குதடாவல்குல் வெள்ளம்வந்து
காலால்பெருகி வழியுதடாவெந்தன் காமரசம்
ஆராய்பெருகுதடா ஐயையோ இவ் வரம்பையர்க்கே. ௨

சையோகமான விழியாளைத்தேடித் தயங்கிமனம்
ஐயோஐயோவென் றலையுதடி ஆரணங்கே
கையால்தழுவி யிருவருங்கூடிக் கலந்தசுகம்
செய்யாயுருகுதடி அன்னமேவுன்னை நினைந்திடவே. ௩

நீச்சத்தடங்கொண் டண்ணாமலைநாதர் நெடுந்தெருவில்
தோச்சத்தயிர்கொண்டு போரப்பெண்ணே தயிரேதுவிலை
வீச்சுக்கலசங்கள் மேலேயிருக்கும் விலையறிவேன்
பூச்சுக்கலசங்கள் ரெண்டும்ரெண்டாயிரம் பொன்பெருமே. ௪

கன்னனுருக்கிய வெங்கலம்போலின்று காயுநிலா
பென்னாளுமிப்படி காய்வதுண்டோவடி யேந்திழையே
முன்னாளொருவனை மோசஞ்செய்தாயென்று மொய்குழலே
கிண்ணாரங்கொட்டி ஸ்தனபார்க்கச் சுகிழிந்திட்டதே. ௫

அக்காண்டியக்கை யணிவாண்டியாடை யவிழ்க்கச்சற்றும்
வெக்காண்டிவெள்ளி மலையிருப்பாண்டியென் வீட்டில்வரச்
சிக்காண்டியேங்கித் திரிவாண்டிமுப்புரந் தீயெரித்த
சொக்காண்டிநாளை வருவாண்டியென் றேழைகையரே. ௬

அம்பளவெவ்வள வேல்விழியார்ந்த கொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வள வவ்வளவேயிதழ் சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வள வவ்வளவேயிடை கூறெனுமிச்
சம்பளமெவ்வள வவ்வளவேதனத் தையலுக்கே. ௭

தளம்பளமவ்வளவாம் பேதைபெதும்பெயர் தந்தனந்தூ
தளம்பளவவ்வளவா மங்கைமடந்தையர் தந்தனமா
சளம்பளமவ்வளவா மரிவைதெரிவையர் தந்தனஞ்சீ
தளம்பளவவ்வளவா முலைபேரிளந் தையலுக்கே. ௮

மார்க்கட்டரூத பருவமாயிளம் வஞ்சிக்கொடி
பூர்க்கட்டடாமதம் பொங்கட்டடாமதம் பொங்கிப்பொங்கி
வேர்க்கட்டடாதன பாரமிரண்டும் வெளியிலெட்டிப்
பார்க்கட்டடாநீ பொறுடாபாரக்ரம பாண்டியனே. ௯

செருக்கட்டடாமதம் பொங்கட்டடாவந்த சித்தசனார்
கருக்கட்டடாமலர் காணப்படாவென்று கற்றவித்தை
யிருக்கட்டடாவின்னம் பக்குவமான விளமுலையும்
பருக்கட்டடாநீ பொறுடாபராக்ரம பாண்டியனே. ௰

அடடாயிதுநல்ல மான்கன்றடாவதி ரூபமடா
படடாநெருக்கிப் படுத்துக்கொடா பல்லினாற்கடித்து
விடடாவொருதரம் விட்டுக்கொடாயிது தான்சமயந்
தொடடாகலவி தொடுத்துக்கொடாமுத்துத் துரைசிங்கமே. ௰௧

அடடாமதன்கணை கொல்லுதடாயிங் கணைத்துமுத்தங்
கொடடாவிதழைக் கடித்துக்கொக்கோகத்தின் லீலையைநீ
[illegible]வினியிறங் காதையடாபோக மிறங்கியபின்
விடடாகலவியைத் துரைராஜரத்ன விபூஷணனே ௰௨

சின்னஞ்சிறுக்கிநற் சிற்றுடைக்காரிபொற் சிற்றிடைச்சி
[illegible]ன்னநடையுடன் கைவீச்சொன்றேபெறு மைம்பதுபொன்
வன்னமுலையும்வின் னெற்றித்திலர்தமு மார்பழகும்
இன்னம்பெரியர் விலைசொல்லவஞ்சுவ ரேந்திழைக்கே. ௰௩

மடைகொன்றைசூழ்வயற் றென்குருகேயடி வஞ்சியேயுன்
னிடைகண்டவர்க்குப் பரலோகமுண்டுன் னிரண்டுவிழிக்
கடைகண்டவர்க்குக் கயிலாயமுண்டு கதலியத்
துடைகண்டவர்க்குத் தேவேந்திரபோகமுந்தோன்றுறுமே. ௰௪

காத்திருந்தாலுங் கலிதீருமேகண் ணாட்டிமுகம்
[illegible]ர்த்திருந்தாலும் பசிதீருமேயிடப் பாகமதில்
[illegible]ம்பிருந்தாலும் வினைதீருமேமெல்லி மென்றனத்திற்
சேர்த்தணைந்தாலுஞ் சிவயோகஞானமுஞ் சித்திக்குமே. ௰௫

பிடித்தானிருதனஞ் சேரத்தழுவிப் பிசைந்துமவன்
கடித்தானிதழைநற் கற்கண்டுசீனி கலந்தமுர்தங்
குடித்தான்வலிதனைக் கொள்ளைகொண்டானற் குமரிமகன்
முடித்தான்கலவி நடந்தான்றன்னூர்க்கு முருகனுமே. ௰௬

தாளத்தனத்தி யதிமோகவல்லிநற் சர்க்கரைப்பெண்
வாளொத்தவேல்விழி யுள்ளவள்காணவள் மார்தன்முலை
ஆளைத்துரத்தி யெதிர்த்தோரைக்குத்தி யதட்டிநின்று
மீளத்திரும்பி யிளைஞோரைப்பார்த்து மிரட்டியதே. ௰௭

கன்னங்கருங்குயில் வல்லிதன்மார்பிற் கதித்தெழுந்த
தென்னங்குரும்பையின் சாயல்கண்டீர் திரண்டோடிவிம்மி
பொன்னங்கலசங்கள் போலேயிருந்தனற் பூந்தனங்கள்
இன்னந்தளர்ந்திடு தென்றேமனங்கிடந் தேங்கியதே. ௰௮

மங்காதகீர்த்தியன் றூண்டவராய மகிபன்வெற்பில்
சங்கீதவல்லியைமார்போடணைத்துச் சரசஞ்செய்து
இங்கீதமாக யிருவருங்கூடி யிருக்கையிலே
பொங்கோதவாரியின் மீதேநிலவு புறப்பட்டதே. ௰௯

ஆராருஞ்செஞ்சடை யம்பலவாண ரணிவரைமேல்
ஆராடிப்போகிற நேரிழையேயந்தி நேரத்திலே
சேராடிக்குங்குமக் கொங்கையைக்காட்டிச் சிரித்தொருபெண்
போராளிப்பிடிபிடி யென்றேநிலவு புறப்பட்டதே. உ௧

சித்துமகிழ்ந்து வருஞ்சொக்கநாதர் செழுங்கிரிமேல்
மெத்தைவிரித்ததின் மேலேயிருவரு மேவிச்செவ்வாய்
முத்தங்கொடுத்து முகத்தோடணைத்து முலைகடித்து
நித்தமுங்கொஞ்சி விளையாடநல்ல நிலவிதுவே. உ௨

கொன்றையுந்தும்பையும் வாகைபுஞ்சூடிக் கொழுமலைமான்
கன்றையுமேந்திய வம்பலவாணர் கனகிரிமேல்
பெண்ணையெடுத்து மடிமீதில்வைத்தொரு போகஞ்செய்து
நன்னயம்பேசி விளையாடநல்ல நிலவிதுவே. உ௩

கொத்தோடுமாங்கனி செந்தேனொழுகுங் குவலயத்தில்
சித்தினிப்பெண்தன மண்ணுந்துவிம்மிச் செரிந்திலகு
முத்தணிகொங்கையை முன்போலவேகை முகந்தனைய
எத்தனைநாள்செல்லுமோ வறியேனென்ற னேழைநெஞ்சே. உ௪

ரிக்குப்பொவிளை யுபதேசம்பண்ணி நரிகளைப்பின்
பரிக்குச்சரிதந்த வம்பலவாணர் பணிவரைமேல்
முருக்கிச்சிவந்த விதழ்தனையுண்டு முலைகள்ரண்டும்
நெருக்கிப்பிடித்து விளையாடநல்ல நிலவிதுவே. உ௫

மாலேநிகரொத்த சந்திரவாணன் வரையிடத்தே
பாலேறிப்பாய்ந்திடத் தேன்மாரிபெய்யுநற் பாருகற்கண்
டாகிலயெருவிழ முப்பழச்சேத்தி னமுர்தவயன்
மேலேமுளைத்த கரும்போவிம்மாதுக்கு மெய்யெங்குமே. உ௬

தருநிகரான சரபோஜராஜன் றடம்பொழிலார்
பெருவயனுடு தனிலெனைப்போலோர் பிடாரனுண்டோ
ஒருகுடமேந்தி யொருபாம்பையாட்டுவ தலகவித்தை
இருகுடந்தொட்டரைப் பாம்பினையாட்டுவ தென்வித்தையே. உ௭

காலப்புயலனையால் கருமாணிக்கன் கற்பன்வெற்றில்
ஏலக்கருங்குழ லாள்தருமோகம தென்னளவோ
மாலுக்குமாரளவாய் மலரோனுக்கு வயலளவாய்
ஆலத்தையுண்டவர்க் கேதலேமேநின் றுலாவியதே. உ௮

காரைப்பழித்தகையான் கருமாணிக்கன் கற்பன்வெற்பில்
ஆரைச்சுடாதிந்த காமவச்செந்தி யதனாலலவோ
வாரிகருண்மாய னொளித்தானயனு மலர்ப்புகுந்தான்
நீரைச்சுமந்து நின்றான்கொன்றைசூடிய நின்மலனே. ௨௮

தடந்திசை யெட்டு மகமேருவெற்பையுந் தாண்டியப்பால்
கடந்தபெரும்புகழான் கருமாணிக்கன் கற்பன்வெற்பில்
அடர்ந்துபடர்ந்த குவிமுலையாள் தந்த வாசையின்னம்
படர்ந்துபடர்ந்து கொழுந்தோடுதென்மனப் பந்தலிலே ௨௯

நாடாதுநாடினையோ நலங்கல்வி நயமிலர்பால்
வாடாடிநெஞ்சந் தளர்ந்தனையோ வொன்னலரையெல்லாங்
காடாகவைத்தவன் மால்கருமாணிக்கன் கற்பன்வெற்பில்
வாடாமல்வாடினதேன் மன்னவாவுன் மதிமுகமே. ௩௰

நெஞ்சீரம்வற்றி யுள்வாய்வரண்டு நினைவுதப்பி
சஞ்சீவனும்விட்டுப் போகுதையோவுள மாமயிலே
வஞ்சிக்கொடியிடைப் பெண்ணாள்குமுதத்தின் வாயமுர்தச்
சஞ்சீவிகொண்டு வந்தால்பிழைப்பேனினிச் சாவில்லையே. ௩௧

சீரானவேத புரநாதர்கோயிற் றிருக்குளத்தில்
நீராடிப்போகின்ற நேரிழையேயென்ற நெஞ்சுவிடாய்
தீராமலாம்பற் செவ்வாய்திரவாமற் றிரும்பிமுகம்
பாராமற்போகின்ற தாலேகிடைக்கும் பழியுனக்கே. ௩௨

சேன்மிஞ்சிப்பாயும் வயற்காஞ்சியூரன் செருக்களத்தில்
மேன்மிஞ்சிமையம் பெருமான் மகிபன் வியன்சிலம்பில்
மான்மிஞ்சியான்சொன்ன வார்த்தையுமிஞ்சித் தன்மட்டுமிஞ்சிக்
கான்மிஞ்சிக்காரன்பின் போனாளெனைவிட்டுக் கைமிஞ்சியே. ௩௩

கொத்தடிபாயச் சதங்கையுந்தண்டையும் கொஞ்சிக்கொஞ்சிச்
சித்தடிவைத்து வருமையனேசெகத் தோர்புகழும்
சுத்தக்கருப்பனைச் சுந்தரஞானச் சகுணனையே
எத்தியழைத்து வந்தாற்றருவேன்முலை யின்னமுமே. ௩௪

கூரிட்டவேல்விழி மாதரசேயுன்றன் கோபமெல்லாம்
யாரிட்டவஞ்சனை யோவறியேனடி யாரிழையே
ஏரிட்டிங்கென்முகம் பாராமனீயு மிருப்பதினாற்
கோரிட்டஞாயத்தைச் சொல்லுவன்பாரடி கோதையரே. ௩௫

மறக்கப்படுதில்லை காசியில்வாழ்நின்வருசியைவிட்
டுறக்கம்வருதில்லை பூணில்லையானந்த வூர்குரித்துப்
பறக்கவென்றாலுஞ் சிறகில்லையேபஞ்ச பாணனம்பு
பொறுக்கப்படுதில்லை யென்றேவண்டே சொல்லும் பூவையர்க்கே. [illegible]

ஆற்றுமணலுக்கும் பால்போல்நிலவுக்கும் மாருந்தென்றற்
காற்றுக்குமீப்புகழ்க் காளத்திநாதனைக் கண்டுமையல்
போற்றிமுலையினைக் கையாற்பிடித்துநற் போகஞ்செய்யச்
சாற்றுமிந்நாள்விட வேறில்லையென்றனை தார்குழலே. ௩௭

கேளாயிப்போது தணலாற்றுனைக்குக் கின்றுகெல்ல
நாளாகச்சொன்ன கதையொக்குமே நண்ணலாரைவென்ற
வேளாளதீபன் களப்பாளனுத்தண்டன் மென்சிலம்பில்
வாளாருங்கன்னி மணஞ்செய்துகூடென்ற வாசகமே. ௩௮

ஆய்க்குஞ்சடாட்சர மில்லாதநாவுக்கு மன்னையற்ற
சேய்க்கும்பசியுற்ற நேரத்திலூணுக்குஞ் சீவித்தின்றன்
பாக்கும்பெண்பாலற்ற நித்திரைக்கும்புதுப் பானைபுகு
மீய்க்குஞ்சுகமு முண்டோர்வெள்ளைநாவ லிருப்பவனே. ௩௯

எறிக்குமதிச்சடை யண்ணமலையு ரெழிற்கிரியில்
பறிக்கின்றபூவை மிதிக்கப்பொருளந்த பாதத்தினால்
பொறிக்கண்பிசாசுக ளொற்கனைத்தூவிப் பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாலையி லெப்படிபோயினள் கோமளமே. ௪௰

சற்றேபருத்த தனமேகுலுங்கத் தரளவடந்
துற்றேயசையக் குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுக நடனசிங்கார நடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத் தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே. ௪௧

நடந்தாளொருகன்னி மகராஜகேசரி நாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசைய தொயிலரன்றுகண்டு கொற்றவரும்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள் யோகம்விட்டார்சுத்த சைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச் சிவபூசையுங்கட்டி வைத்தனரே. ௪௨

நாலாகலைதெரி யோகம்பவாணர்நன் னாட்டில்வளர்
சேலாகக்கணைகள் படைத்தபெண்ணேமின் றிகழும்வழி
நூலாகவுமல்குற் பாம்பாகவும்வவ் வணையின்மிசை
மாலாகயான்பள்ளி கொள்ளவந்தேனுன்றன் மாளிகைக்கே. ௪௩

என்றுதிரும்பி வருவீரெனத்துயி லேந்திகொள
நின்றுமயிரொரு கையாலொதிக்கி வெண்ணீறுதந்து
குன்றுநிகர்கொங்கை மீதேயணைத்துக் கொடுத்தவிடை
யொன்றைநினைத் தல்லவோவென்றனாக முறுத்தியதே. ௪௪

அற்புதமான கொடியாளரசி யணிவரைமேல்
பொற்கொடியேவிட்டு யெப்படிபோவது போகவென்றால்
நெற்கடைதூர மொருகாலைத்தூக்கி நிலத்தில்வைக்க
விற்கடைதூர மிருக்குதென்னாசை விதிவசமே. ௪௫

கனம்பிரிந்தாலு மின்வான்பிரிந்தாலுங் கதிர்புனல்விட்
டனம்பிரிந்தாலும் புயல்போதுமேனி யாம்பியமின்
னம்பிரிந்தாலுந் தென்னாரூர்த்தியாகர் தமதடியார்
மனம்பிரிந்தாலு முனைப்பிரியேனடி மாதங்கமே. ௪௬

விளையாடும்பாலனை ன்சாயல்நிகண்டொரு மெல்லியவள்
ளையாடுஞ்செங்கையினா லெடுத்தாள்மக மேருவென்னுங்
யாடகமுகி லாரூர்த்தியாகர்தங் கேழ்கிரிமேல்
இளையாளெனவறிந்தே னவள்பேரென்னியம்புவீரே. ௪௭

வண்டேகுழல்விட் டெழுந்திருங்கோ[illegible]ாந்த வஞ்சியிடை
பண்டேயிருந்த[illegible] பாரம்பொறாது பழிசுமக்கும்
விண்டேன்வயல்சூழ் தென்னாரூர்த்தியாகர் வியன்சிலம்பி
லுண்டோதடாகமும் வாவியுஞ்சோலையு முங்களுக்கே. ௪௮

ஏழையிடத்தவ ராரூர்த்தியாக ரெழிற்சிலம்பில்
யாழைப்பழித்த மொழிபணங்கே யடுபாலனமும்
வாழைவருக்கைக் கனியொடுபொற்குடம் வைத்திருக்கக்
கூழையெனக்களித்தாய் மறுமாற்றங் கொடுத்திடுமே. ௪௯

வாழியிருந்திரு வேகவநீதம் வரும்பொழுது
ஆழியுடைந்த செயலொத்ததே தண்டரளச்சங்க
மேழியுடைந்திரு வாரூர்த்தியாகர் வியன்சிலம்பிற்
கோழியிருந்து விலக்கியவாறு கொழுநனையே. ௫௰

சோதிமறந்த சுரும்பினங்காளித்தத் தோகையிடை
பாதியிரும்படிச் செய்கின்றதாலுமைப் பாலமுறும்
வீதிவிடங்கர் தென்னாரூர்த்தியாகர் வியன்சிலம்பி
லோதியிருந்து மறிவில்லையோசொல்லு முங்களுக்கே. ௫௧

தேர்கொண்டகாமன் கவிகையும்வேழமுஞ் செஞ்சிலையும்
போர்கொண்டவம்புங் குடங்கொண்டேயொரு புற்றிடத்தில்
வேர்கொண்டிருப்பவ ராரூர்வீதி விடங்கின்வெற்பில்
கார்கொண்டகாவி லொருசுந்தரதோகையென்கண் ணுற்றதே. ௫௨

அன்றுகண்டோனஞ்ச முகத்தையாழியி லம்புயமால்
சென்றுகண்டெடுத்து தென்னாரூர்த்தியாகர் திருமிடற்றி
லொன்றுகண்டோமற்றங் கொன்றுவிண்ணாடருலகிற்கண்டோ
மின்றுகண்டோமணங் காமிவட்பார்வை யிரண்டினுமே. ௫௩

வெம்போதகருரி யாரூர்த்தியாகர் விடங்கன்வெற்பில்
செம்போகத்தித் திருவனையீருங்கள் செய்கையினால்
அம்போதிதன்னை யடைக்கியநீர்வெற் படக்கிலும்மை
கும்போதயமுனி யென்றேத்துமிந்தக் குவலயமே. ௫௪

வலஸ்திரீபோற்றிய வாரூர்த்தியாகர் மணிவரைமேல்
கலஸ்திரிபாலைக்கு ளெவ்வாறுசென்றனள் நாயகனைப்
பலஸ்திரிவீட்டிற்குப் போகையிலேவர பார்த்திருந்த
குலஸ்திரிதன்மனம்போலேயெரியுங் கொடுஞ்சுரமே. ௫௫

அடக்கேன்விரக மறியேன்சமயம தாய்ந்துசற்றும்
படுக்கேனொருவரைப் பாரேனிரவு பகன்முழுதும்
எடுக்கேன்மலரை முடிக்கறியேனும்மை யேநினைந்து
வடக்கேவழியையும் பார்த்திருந்தேன்கண்ணா மாசுற்றதே. ௫௬

எட்டிலெழுத முடியாதுயான்கொண்ட வின்பமதைக்
கேட்டாலொருவர் செவிக்கடங்காது கிளர்புனத்திற்
கோட்டானைமுன்முத்தக் கொம்பானைபின்குத்தக் கோதைசிறை
மீட்டானைமேவிய தையோபிறர்த்தன மேவியதே. ௫௭

போர்முந்துமோகண வல்லாளிசுந்தரன் பூவைக்கிந்தத்
தேர்முந்துமோமதன் றேர்முந்துமோவிரு தேர்முந்துமுன்
கார்முந்துமோ வதுமுந்துமுன்னேயிரு கண்கள்சொரி
நீர்முந்துமோ வறியேன்வலவாவென்ற னேரிழைக்கே. ௫௮

நாகத்துவசன சனத்தினஞ்சிட நாரணர்தர்
தேகத்திலோர்மயிர் வீழந்திடப்பாண்டவர் சீவனுற்றார்

வாடுத்தகூந்தலென் மேலேபுரள்விவ் வையகத்தில்
ஆகத்துணைமுலை யீரழியாதென்ற ளுருயிரே. ருகூ

வழிமேல்மனமு மணமேல்மயலும் வளைந்தமணற்
சுழிமேல்விரலும் விரன்மேற்றுளியுமென் சோகமெலாங்
கழிமேலிருக்குங் குருகினங்காள்சென்ற காதலர்க்குப்
பழிமேற்சுமக்குமென் றேசொல்லுவீரந்தப் பாதகர்க்கே. சுய

நீவந்தெனக்குமுன் னேநின்றமாயமு நீதியையோ
நான்வந்தமாயமும் யாதுக்கொலோவன்று நூற்றவர்பாற்
பேய்வந்தநேமிப் பெருமானரங்கர் பொருப்பிடத்தே
வேய்வந்ததோளியற் கென்சொல்லினுள்சொல்லும் வேலவனே. சுக

நானஞ்செறிபுயற் காளத்திநாதர்தன் னாட்டினிலே
கானஞ்செறிகுழற் காரிகையாரிரு கண்ணினுக்கு
[illegible]னஞ்[illegible]மம்பஞ்சு மாவஞ்சு வண்டஞ்சும் வாரியஞ்சு
[illegible]ஞ்சுநஞ்சஞ்சும் வேளஞ்சும்வாளஞ்சும் வேலஞ்சுமே. சுஉ

கொக்கே[illegible]றிவந்த வரசேயிருவருங் கூடி[illegible]வென்றாற்
கொக்கேகணவனுங் காவல்வைத்தானந்தக் கொக்கெழுந்தாற்
கொக்கேகடித்திடுங் கோவேயருகுறுங் கொல்லையிலே
கொக்கேயிழிக்கின்ற தங்ஙனம்வந்திடிற் கூடுவனே. சுங

மாலோன்பதியை யரன்பதிதேடி வரினுமழைக்
காலோதிவானினிற் மேதரினுக் கனகரத்தின்
வேலோங்குதிண்புயன் விக்கிரமச்சோழன் வியன்சிலம்பிற்
சேலோங்குங்கண்ணியை யென்நாளுங்காக்கத் திறனுனக்கே. சுச

அணிமாதவர்புகழ்த் தென்சிரிக்காமக் கனகிரிமேற்
பணிவாகியவெண் மதிநுதலீரெமைச் சூழ்ந்தமையாற்
பிணியாற்றுதற்குநீ களையாற்றுதற்கும் பிறகுசிந்தா
மணிமாத்திரையல்லவோ வஞ்சியீர்கொஞ்சும் வாயிதழே. சுரு

ஊழிக்கருங்கங்கு னீக்கிவெய்யோனை யிங்குள்ளழைக்குங்
கோழிக்குலத்தை வகிர்ப்பதலாற்கொடுங் காவின்மள்ளர்
மொழித்தமிழ்மணக்கும் நல்லநாதன் வியன்சிலம்பிற்
பாவிக்குயான்வளர்த்தேன்கிள்ளையே யன்னம்பகிர்ந்ததே. சுசா

மாலடிதேடியுங் காணுகசொக்கர் வரையிடத்தே
பாலடிதேடி வருங்கிள்ளைகாளொரு பாவையென்னை
வேலெடுத்தேகுத்தி வேயிணைக்கேகட்டி மேருவின்சீழ்
ஆலடிக்கீழ்வெளிக்கே வறைந்தாளென்ற னுருயிரே. ௬௭

குறித்தாள்குறித்தொன்றைக்கூறப்படாதென்றுகொய்தழையைப்
பறித்தாள்பறித்துப் பவளச்செவ்வாய்வைத்துப் பையப்பையக்
கறித்தாள்கறித்தபின் கண்டம்புகாதென்று காந்தளங்கை
முறித்தாள்முறித்தபின் னேநினைத்தாளவர் மொய்ம்பினையே. ௬௮

பாசத்தினையறுத் தாண்டுகொண்டோன்றில்லை யம்பதிசூழ்
தேசத்தனேசெம்ம னீந்ததைச்சென்றறி யான்கொடுத்தேன்
பேசப்பெருகுஞ் சுருங்குமருங்குலும் போர்த்தரைத்துப்
பூசித்தலன்றிச் செய்யாதனவில்லையப் பூந்தழையே. ௬௯

கார்மேலிடுபவன் காளத்திநாதன் கனகவெற்பில்
இராமேசுரத்தினுக் கேகுவனென்றன ளேழைபுத்தி
வாரமேசுரபுத்தி வந்துதென்றேகனி வாய்மலர்ந்தேன்
அராமேவியவல்கு லாள்சொன்னசூதை யறிந்திலனே. ௭௰

வாரிக்கிராகவன் மாரனுக்கீசன் மதிக்குத்தென்றற்
றேருக்குள்பாந்தள் மருவார்க்குகாந்தகஞ் சென்றவர்க்குத்
தாருக்குநேரொக்கத் தானஞ்செய்தறண்டவன் றன்சிலம்பிற்
பூரிக்கும்பெண்ணிற்குச் சஞ்சீவிநீதந்த பூந்தழையே. ௭௧

தண்டமிழ்சேகரன் மாவலிவாணன் றடங்கிரிமேல்
வண்டெழுபாலைக்கு ளெவ்வாறுசென்றன ள் றடங்கிரிமேல்
கொண்டபெண்ணனவள் வேறேயொருவனைக் கூடிவரக்
கண்டவன்றன்மனம் போலேயெரியுங் கடுஞ்சுரமே. ௭௨

எட்டியுந்தீய்ந்து விடக்தேருங்கள்ளிபு மீரம்வற்றிப்
பொட்டிப்பொறியெழும் பாலையிலேபுரி வாருடலை
வெட்டிச்செயங்கொண்ட விக்கிரமச்சேர் ழன் வியன்சிலம்பிற்
கட்டித்திரவிய மெய்ப்படிபாடகக் கால்வைப்பளே. ௭௩

காராளதிபன் களப்பானனுத்தண்டன் கார்த்தசையூர்
நீரார்முகிற்குழற் பெண்பேதையைவிட்டு நீற்பிரிந்தாற்

சீராமனில்லை யமுதில்லையுஞ்சனைச் செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர் காழிப்பிரானில்லை காத்தருளே. ௭௪

காயுங்கடுஞ்சுர மீதென்காட்டிய கையுஞ்சொன்ன
வாயும்புகையெழும் பாலையிலேமரு வார்சிரத்தைத்
தோயும்தமிழுடையாள் சுந்தரபாண்டியன் றெல்புவியிற்
றாயுந்தமரில் லெவ்வாறுசென்றனள் தார்குழலே. ௭௫

காண்டாவனஞ்செறி பாலையுள்ளேசென்ற காளையிங்கே
மீண்டாலணங்கோ ரடிசெல்லுமோவென விதிவசமோ
ஆண்டாரர்களந்தைப் புராவேயதிசய மன்றனுவள்
[illegible]ண்டாதெழுங்கதி ரோன்முன்புபோகின்ற சூக்ஷியதே. ௭௬

மாக்கண்வடுக்கணி செண்பகநாதன் வரையிடத்தே
பூக்கமெடுக்கப் பொறிவண்டுகூவப் புள்மான்கதற
நூக்கைகழித்தே யழுதகண்ணீரை முகந்தபுலி
நக்கைநனைக்கச் சுரலதிலெவ்வாறு நடந்தனளே. ௭௭

மத்தகரிமுக யானையைமின்மருள் மாதுபங்கன்
அத்தன்கறைமிடற் றண்ணல்தந்நாட்டி லதிசயங்கள்
எத்திசையும்புகழ் மதுராபுரிவள ரேந்திழையாள்
செத்தகுரங்கைத் தலைமேற்சுமந்து திரிந்தனளே. ௭௮

அத்தருமாலு மயன்றேவருமிக வன்புடனே
நித்தமும்போற்றுந் திருத்தணிவேலர் நிகழ்வரையிற்
பெற்றசுதனுடன் றான்கூடமாண்டிடும் பெண்முடிமேற்
செற்றிடும்வளராந் தான்வந்தமர்ந்தது சேயிழையே. ௭௯

மாலையன்போற்று மதுராபுரிச்சொக்கர் வரையிடத்தே
சோலைவரிக்கிளிக் கின்னமுதூட்டச் சுடசுடவப்
பாலையெனக்குத் தகியென்றுண்ணன்று பார்வையென்றேன்
ஆலைமொழிச்சிறி யாள்சொன்னசூதை யறிந்திலனே. ௮௦

விழுதுவிட்டோடிய குத்தலைநாதர் வியன்சிலம்பிற்
பழுதுபட்டாவி பதைக்குதையோபஞ்ச பாதகனைத்
தொழுதுவிட்டேன்வரச் சொல்லிவிட்டேன்வரச் சொல்லிச்சொல்லி
யெழுதிவிட்டே னனமேயினியோலைக் கிடமில்லையே. ௮௧

உழுமேழியாளன் களப்பாளனுத்தண்ட னேங்குவெற்பில்
எழுமேசமுஞ்செலுமே வலவாவெனைத் தேடிமயில்
அழுமேதெருநிற்கு மேயஞ்சுமேகெஞ்சி யப்பனைமேல்
விழுமேமறித்தெழுமே மீண்டநாளை விரலெண்ணுமே. ௮௨

திரவேலைசுத்திய குத்தலைநாதர் தினம்பவனி
வரவேலைமாநீயுமயல் கொள்வேலையம்மாரனம்பு
பொரவேலைநீசங்கப் போட்டிடவேலை புதியவளைத்
தரவேலையாகு மகளேயுனைப்பெற்ற தாலிங்ஙனே. ௮௩

வானைத்தரும்புகழ் காளத்திநாதரூர் மன்னன்வரின்
கானக்குழலிநிற் காற்றளைபூண்டிக்கண் வேலதனுல்
ஊனப்படக்குத்தி யல்குல்பொற்றேரைவிட் டேர்ந்துகொங்கை
யானைக்கிரையிடு வேனொருநாள்வந் தகப்படிலே. ௮௪

பொய்யாதவாசகன் சங்கநராரணன் பூபனிரு
கையாலணையக் கனவுகண்டேன்முலைக் காம்பினதந்
தையாதணையு மெனவுரைத்தேனதிற் சண்டைவந்து
மெய்யோவெனவிழித் தேனொளித்தானென் விழியினுள்ளே ௮௫

துளவத்தணியுஞ் சங்கரநாரணன் றோய்ந்தணைந்த
களவத்தனையு மிதழ்சொல்லுதேயடி கள்ளூநந்தம்
வளவத்தனையு மிதுவார்த்தையாச்சுது வனமுலைப்பாக்
களவத்தனையில்லை யேவுனக்கேகனிந்தக் காயக்கமே. ௮௬

போவென்றிறவைச் சிறகாலடித்துப் பொழுதையிங்கே
வாவென்றழைப்பதற் கோவளர்த்தேன்வர்னச் சேவலைநான்
தாவென்றவற்குத் தருமுருகையன் றடஞ்சிலம்பில்
ஆவென்றவாய்கிழிப்பேன்பொறுத்தேன்வளர்த்தாசைகொண்டே. ௮௭

வெள்ளியங்கார்வரை யான்புவிநாதன் வியன்சிலம்பிற்
கள்ளியங்கார்படுச் சென்றாய்மகளேயுன் கருத்தறிந்து
பள்ளியங்காடு பார்பனிநீரையன் பஞ்சணைமேல்
அள்ளியங்கார்தெளிப்பா ரெனைப்போலுன் னருகிருந்தே ௮௮

மன்னனில்லாத விவ்வாசல்வந்தால் மதியேயுனையுஞ்
சின்னக்குதிரை மரத்தினிற்கூவுஞ் சிறுகுயிலுஞ்

கன்னற்சிலையைப் பிடித்தோனையுமென் கணவன்வந்தால்
விண்ணப்படுத்தியென் வாசல்வராமல் விரட்டுவனே. அகூ

மதியேயென்பாங்கி தன்வாசற்செலாதே நான்வருமளவுஞ்
சதியேநினைத்தங்கு தான்போவையேற்குயில் தான்றெனிக்குஞ்
கதியேமிகுத்தநற் கன்னற்கதிபன் கணைதொடுப்பான்
பதியேபுகாதிரு சென்றூற்பகைவரும் பாவைக்குமே. கூய

தேவனவேந்தன் பணிமுருகையன்றன் றென்சிலம்பில்
ஓவெனத்தேரிப் பிரிவுசொல்வேனொரு நாளிரவிற்
காலெனவன்றிற் பெடைகூவாற்றிடக் கைநெகிழ்முன்
வடிவனமட்டு முயிர்நிற்குமோவந்தக் காரிகைக்கே. கூக

பகரப்பகர வரிக்கீற்றயலைப் பகர்வதல்லால்
வகரக்கயலை மருந்தனளேமக மேருவென்னுஞ்
சிகரப்பெருஞ்சிலைக் காளத்திநாதர் செழுஞ்சிலம்பிற்
றகரப்பெருங்குழலாட் கில்லையேநெஞ்சிற் றண்ணளியே. கூஉ

மதிசூடியுதில்லை யம்பலவாணன் வரையிடத்தே
அதிசயமானவோ ரற்புதங்கேளார்ன் வீதிவரத்
துதிசெய்துமூவெட்டுத் துப்பியுங்கொண்டு துவண்டொருபெண்
ணெதிர்நின்றிரண்டு மரங்கரத்தேபிடித் தேந்தினளே. கூந

ஓராறுநாக வயிரங்கரத்தி லொளிவுபெற
வீராறுராசியின் முன்பானராசி கலசத்தின்மேல்
மூவாறுவாறு பொன்பெற்றிடுசேலை முன்றுனைகொண்டு
நாலாறுயானையைக் கைக்கொண்டுவீசி நடந்தனளே. கூச

பெரும்பாரளந்தவரே யரனேத்தும் பெரியவரே
யரும்பாமலரணையாதவரே யெமதண்ணலெனும்
விரும்பினர்காத்திடுங் காளத்திநாதர் வியன்சிலம்பிற்
கரும்பாமொழிச்சியெங் கேளுத்தர்போலநிற்குங் காவலரே. கூரு

அலைகுளுப்பாட்டுஞ் சலராசியேழு மடங்கவுண்டு
மலைகுளுப்பாட்டவருங்கொண்டல்நாள் தெவ்வர்மார்பில்வைவேற்
கலைகுளுப்பாட்டுங் குசசேகரன்வெற்பிற் கோதைகண்ணீர்
முலைகுளுப்பாட்டவின் றேமெம்மைமீர் மூந்துவதே. கூசா

இலங்கேசனைவென்ற மால்வெங்கடேசர வெட்டன்முன்னே
நிலங்கேசனைக்கண் டோதுங்குனைப்பார்த்திடி னீயெதிரே
துலங்கேசனைச்செய்த நின்னையெல்லாஞ்சொல்லு சுற்றியசை
வலங்கேசனையு மிடைதரும்பாகு மடக்கொடிக்கே. கூள

தலைவாசல்நிற்பவள் தலைமயிர்கோதுவள் தையனல்லாள்
முலை ார்பைக்காட்டுவள் வாவென்றழைப்பவள் முன்புவரிற்
கலைதானெகிழ்ப்பவள் கைப்பொருள்கேட்பவள் காசினியில்
தலைதான்வலிக்குது போபோவென்றேசியே தள்ளுவளே. கூஅ

கட்டாரியேந்திய காளத்திநாதர் கனகவெற்பில்
பொட்டானமிட்டுப் போரபெண்ணேயெந்தன் பொற்கொடியே
தொட்டால்மணக்கும் புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரியுடன்
தட்டாணிடித்த சிமிள்போற்றனங்களைத் தருகுவையே. கூகூ

சேலுங்கலையுஞ் சிலையம்புந்தண்டுஞ் செழித்தவொரு
வேலும்பழித்தவிம் மெல்லியளெய்த விழியம்பினல்
மாலுளவாகி மயங்கித்தயங்க மதிதினந்தன்
பாலுளவேலைவிட் டேய்த்தேன்மருந்தென்ன பைங்கிளியே, ா

பைங்கிளியென்றிடு மாதேவிழியம்பு பட்டவர்க்குக்
கொங்கையிளைத்தடந் தந்தடிவாய்மருந் தேகொடுத்து
சங்கையில்லாமதன் பெற்றோர்கடிகஞ் சாரவைத்தாற்
பங்கமிற்காம விடனேப்தணித்திடும் பாரமன்றே. ாக

மையிட்டகூந்தலு மானிட்டகண்ணு மதிமுகமுங்
கையிட்டகிள்ளையும் வாரிட்டகொங்கையுங் கரத்தினிற்பொன்
செய்திட்டவோலையுஞ் சிற்றடியிட்ட செழுஞ்சிலம்புங்
கைதிட்டமாக வருபவளேயெனைக் காண்கிலையோ. ாஉ

திருத்தேபுகழ்நந்தி தேசபண்டாரிதெள் ளாரவெற்பில்
மருத்தேர்குழலிக்குக் கார்முந்துமாகில் மகுடரத்நப்
பரித்தேரும்பாகனு மென்பட்டவோவென்று பங்கயக்கை
நெரித்தேவயிற்றில்வைத் தேனிற்பவளேவஞ்சி நெஞ்சுலர்ந்தே. ாங

வானைத்தகையன் முருகப்பபூபன் வரும்பவனிக்
கேனத்தைக்சொண்டு திரிந்தனையேயடி யேமகளே
ீனத்தைப்போடவு நாணத்தைத்தேட நிதநிதமுஞ்
சீனத்துக்கப்பலுளதே மகளேயுனக்குத் தெரிந்திலையே. ாச

காண்கிலையென்றிடுங் காமனையெய்த்த கனவழகா
ஆணரசேயென்னைக் காணவருபவ ராயிரம்பொன்
வேணமட்டுங்கொணர்ந் தீகுவர்நீயுமவ் வாறுசெயின்
வாணகையோடுனைச் சேர்ந்தின்பமீகுவன் மானவனே. ருரு

மானேயென்னோடு சத்தியமாய்ச்சொன்ன வாசகமாந்
தேனைமறந்தின்று தேங்கவைத்தாயது தீங்கல்லவோ
வானோர்புதுவைநற் காளத்திநாதர் வரையணங்கே
நானேவலியவந் துன்குறைதீர்ப்ப னறுங்கிளியே. ருசு

கிளியென்றுசொல்லிய காதலனேயொன்று கேட்டிடுதி
எளியவளாகிய யான்செய்தகுற்றமென் னேந்திழையார்
அளியாப்பலசொல நின்னுசையாலுடைம் பாலனமுந்
தனியுனையேநினைத் தல்லும்பகலுந் தவிக்கின்றனே. ருஎ

தவிக்கின்றகாரண மேதோயான்செய்திடுந் தாட்சியென்னே
புவிக்குட்சிறந்திடு காளத்திநாதர் புதுவைவெற்பிற்
சவிக்கின்றமாமுலை மாதேமறக்கிலன் சாற்றுமென்னைக்
கவிக்கின்றமாமயல் தீரமருந்தொன்று காட்டுவையே. ருஅ

காட்டமருந்திது காலமன்றேயென்றன் காதலனைக்
கூடியபின்புனைக் கூடுவதற்கொரு குற்றமில்லை
நாட்டும்புகழ்புது வாபுரிகாளத்தி நாதர்வெற்பிற்
பாட்டுக்கிறையவ்னே மறவேனுனைப் பலதினமே. ருகூ

மறந்தனையான்சொன்ன வாசகந்தன்னை மலர்விழியாய்
அறந்தழைக்கும்புது வாபுரிகாளத்தி யன்பன்வெற்பில்
உறந்தருநம்மிரு வோருயிரொன்று முடலிரண்டாய்த்
திறந்தாநின்றதை நோக்கினவரெவர் தேன்மொழியே. சு0

தேன்மொழியேநிற்குச் சொன்னநற்புத்தியைத் தேறுகிலாய்
போமொழியெங்கினும் போவதுசெய்தனை போதவுமே
[illegible]மாகியே யின்னமுஞ்செய்ய நினைகுவையேல்
தாமதமின்றிக் கொடுத்தீங்கடைகுவை சாற்றினனே. சுக

சாற்றினனின்மே லுளவன்பினுலிதைத் தார்குழலே
போற்றுவைநீயுமென் பாலன்புளேவயனிற் போதநான்காம்
ஆற்றலுறும்புது வாபுரிக்காளயத்தி யப்பன்வெற்பில்
[illegible]னையாயின் மேலுறுமன்பு தொலைவுறுமே. சுஉ

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொய்யேவுரைத்து வாரேனெனச்சொல்லி போனஅய்யன்
செய்யுந்தினமும்வரக் காண்கிலேனேயடி சீர்கழுகே
என்மையுங்கலந்து யிருசொங்கைபூரித்து மார்கழிய
தையும்பிரிந்து மாசியும்வந்து தலைப்பட்டதே. ௱௰௩

அக்கரையேநிற்கும் குயிலனங்காளந்த ஆரிழைக்கு
ஒக்கவொருதினை வெற்றிலையா அந்தவூர்தனிலே
சர்க்கரைக்கட்டி தேன்மொழியாள்மனஞ் சலித்தழுவாள்
சொக்கரைச்சேவித்து வாரேனெனச்சொல்லும் தோகையற்கே. ()

சனியேபிடித்து யித்தனை தூரம் யெனைத்தள்ளிவந்து
விதியைக்கடக்க கடனிலையேவிரக தாபத்தினால்
பனியும்சொரிந்து கொசுவுங்கடித்து படுக்கபாயுமற்று
தனியேபடுக்கவும் நாள்வந்துதோசங்கரா என்தலைவிதியே. ௱௰௫

வீணேவிரகங் கொண்டேனவளென்னை விரும்பிவரக்
காணேன்மதிவந்து காயுதையோ மதனம்புபட்டு
ஊணேதுமில்லை யிரக்கமுமில்லை யிந்தவொட்டுதின்னை
தூணேவுனக்கேவுரைத்தேனென்மோகத் துயரங்களை ௱௰௬

பெண்ணேவுனது பெருமையைக்கண்டு என்பேதைமனது
கண்ணேவுருகி ஆறுய்ப்பெருகியென் காமவிடாய்
உன்னைன்வுறங்கேன் உனதுஆசையினாலடி பூசையன்னேன்
கண்ணேயெனது பத்மினியாகிய காரிகையே. ௱௰௭

அடியான்சிறிக்கி அவள்பேர்மினிக்கி அவளொருத்தி
படிப்பாளொருத்தரம் பாவாடைநீக்கி பஞ்சணைமேல்
கடிப்பாணித்தழைக் கற்கண்டுசீனிக் கலந்தமிர்தம்
கொடுப்பானவள் கையில் சின்னபணமது சேர்படவே. ௱௰௮

செட்டிக்கடைதனில் வெற்றிலைவாங்கும் சிவத்தபெண்ணே
பொட்டிட்டநெற்றிக்கும் பூவர்னச்சேலைக்கும்பூமுலைக்கும்
வாரித்திரட்டி அமுர்தத்தையூட்டி வளர்த்தகொங்கை
ஆருக்ககப்படுமோ ஆறுமாசத்திய அடிவண்டலே. ௱௰௯

அடிக்கடிநித்தியம் அண்டையில்வந்தென்னை அணைந்துகொண்டு
கடிக்கயிதழூறல் தந்தயென்கண்மணியே வுன்மீதில்கவிபாடினதற்கு
பிடிமுலைதந்த பெண்ணரசேயடி நீவந்துபோனபின்பு
திடுக்கிட்டுயென்மனம் தேடித்தியங்குது தேன்மொழியே. ௱௨௰

அப்போதுநீசொன்ன வுபதேசவார்த்தையை யான்மறவேன்
இப்போதுநீயென்னை மறந்துவிட்டாய் என்னகாரணமோ
உனக்குகற்பனைககற்றுக் கொடுத்தவர்யாரோவுன் மனங்கலங்க
எப்படியாகிலும் வாழ்ந்தாலேபோதும் எந்திழையே. ௧௨௧

மானேவுனக்கென்று நான்பட்டபாடு மறந்துவிட்டாய்
தேனேயெடுத்து செப்பவென்றுலொரு திங்கள்செல்லும்
கானகம்பற்றும் கடல்நீறுவற்றும் கருங்கல்லுருகும்
ஏனோயென்மீதில் இத்தனைவர்ம மேந்திழையே. ௧௨௨

காலேயிரண்டுண்டு நடக்கவகையறியா ளிருகண்ணுமுண்டு
மேலேசிமிட்ட வகையறியாளந்த மெல்லிநல்லாள்
பாலேகுடிக்க வகையறியாள்கொஞ்சம் பாக்குதின்பாள்
ஆளையறிந்து சொன்னவற்கேபொன் ஆயிரமே. ௧௨௩

நெஞ்சீரம்வற்றி வுள்நாவறண்டுயென் நினைவுதப்பி
என்ஜீவனும்விட்டுப் போகுதடியிள மாமயிலே
வஞ்சிக்கொடியிடை பெண்ணேவுனது வாயமுர்தச்
சஞ்சீவிதந்தால் பிழைப்பேனினிச் சாவில்லையே. ௧௨௪

ஐயோமறக்கவும் நாள்வந்ததோ அன்றிட்ட ஆணையெல்லாம்
பொய்யோ இருவர்க்கும் போய்விட்டதோ இந்தபூதலத்தில்
மெய்யோடுமெய்சொல்லி விக்கிரமச்சோழன வியன்சிலம்பில்
ஐயோ அவளங்கு நானிங்குமா அலைகின்றனே. ௧௨௫

அடிமேலடிவைத்து தண்ணிக்குப்போகின்ற அன்னமுத்தே
சொருகும்தலைமயிர் தொங்குதடியிளந் தோகையரே
மண்பானைகொண்டு மாரோடணைந்து வருகையிலே
என்மீதில்சித்தம் இரங்கலையாமனம் எந்திழையே. ௧௨௬

அண்டத்திலேகெருடன் பள்ளிகொண்டாரந்த அணிமுரைமேல்
கண்டத்தின்மேலே நிற்கின்றகாரிழையே ஒருகாரியங்கேள்
துண்டத்தைதூக்கி துடைதனைவிரித்து துடைநடுவிருக்கும்
பண்டத்தில்கொஞ்சம் யிடந்தரவேணும் பசுங்கிளியே. ௧௨௭

சின்னஞ்சிறிக்கி மதப்பட்டகொங்கை தினந்தினமும்
வர்னப்புடவை சரிகைமுக்காடிட்டு வருகையிலே
நாமக்குமாரன் யெதிராகவந்து கணைதொடுக்க
புன்னைமரத்தின் மீதேநிலவு புறப்பட்டதே. ௧௨௮

எட்டாத்கொம்பி லிருக்கின்றதேனை யெட்டியெட்டி
கொட்டாவிகொள்ளு முடவனைப்போலிந்த குவலயத்தில்
வம்பானமார்பின் முலையாளைத்தேடி வருகையிலே
தட்டானும்செட்டியும் போலேநிலவு தலைப்பட்டதே. க௨௯

சின்னஞ்சிறுமுலை சிங்காரமானதோர் செண்டுமுலை
வர்னக்கிளிமுலை வாய்முலைதோல்முலை வண்ணமுலை
என்கண்ணைப்பிடுங்குது கனவந்துசோறுது கள்ளமுலை
என்னை யிழுக்குதுகா ணிந்திரலோகத் திலையே க௩௦

வாசம்புகழும் சற்போஜராஜன் வாசலிலே
ஆசைக்கொருபெண் கிட்டாளேயந்த வூர்தனிலே
இப்போதேசங்கள்கெட்டு அவுசாரிமுண்டைகள் திரண்டபின்பு
காசிக்கிரெண்டுதுட்டுக்குமூனு கொசுருக்குநாலு கணக்கில்லையே. ()

ஆக்கிப்படைக்கின்ற அயிரைப்பன்கோயி லடிமைதாசி
சாக்கிசாக்கியென்று சப்தமிட்டாள்நடு ஜாமத்திலே
அவளை தூக்கிநிறுத்தி தாணேசாத்தி எங்கள்துலுக்கப்பையன்
மாக்கிருத்மே லவடாலவடாயென்று மாட்டினனே. க௩௨

காட்டைவளைத்து வில்லாகப்பூட்டி கணைதொடுத்து
வேட்டைக்குப்போகின்ற துரைமகனேயொரு விண்ணப்பங்கேள்
கோட்டையிடிந்தென்னகொத்தளம்சாய்ந்தென்ன ஒருநாழிகொள்ளை
ஆட்டைக்கொடுத்து புலிவேட்டையாடிய ஆண்சிங்கமே. (யிலே

என்னுதுமென்னுது என்மனங்குன்னுது வுன்னைஎண்ணிஎண்ணி
தித்திக்கும்பால்பழம் திவ்ருல்கசக்குதே இதுஎன்ன தீவினையோ
உன்பொன்னுனமேனிக்கும் பூவர்னச்சேலைக்கும் பூமுலைக்கும்
கன்னத்தில்பூசிய மஞ்சளுக்கேநெஞ்சம் கலங்குகின்றதே. க௩௪

தெற்கேயிருந்தொரு பெண்ணுவந்தாளவள் தெய்வரம்பை
வடக்கத்திசாயிக்கி வொப்பிடலாமவள் வடிவழகை
அவள்நெத்திக்கும் நேரானபொட்டுக்கும் நேரிழைக்கும்
கன்னத்தில்பூசிய மஞ்சளுக்கேநெஞ்சம் கலங்கினதே. க௩௫

சுழியானமுத்து வைடூரியம்பச்சை துலங்குரத்னம்
மதியாதமாணிக்கம் மாதளம்பூநிறம் அடிவஞ்சியென்னை
முாத்தால்மிரட்டி முலைபால்மயக்கியென் முகத்தெதிரே
அந்தபழிகாரிபோன யிடத்தேடிநெஞ்சம் பதைக்கின்றதே க௩௬

குள்ளிக்கறப்பி குணத்தில்விவேகி குவலயத்தில்
கள்ளிபசப்பி கண்டாரவோளி காஞ்சகொள்ளி
வள்ளிக்கிழங்குக்கு வாதாடிவாதாடி வாயில்போட்டகள்ளி
அவளை தள்ளிக்கிடக்கவும் நாள்வந்ததேசங்கரா என்தலைவிதியே. ()

அரவிந்தநண்பன் சுதன் தம்பிமைத்துனன் அண்ணன்கையால்
வரமுந்திஆயுதம் பூண்டவன்காணும் மற்றங்கவனே
பரமன் கிரியை ஏந்தியமைந்தன் பகைவன்வெற்பை
உரமென்றுதாங்கி மாற்றான் தன்சேவக னென்டொடியே. கஙஅ

சங்கரன்தேவி தமையன்மனைவி தனக்குமூத்தாள்
மூக்கையர்ஏறிய வாகனங்காணும் மற்றங்கவளோ
கொங்கைகளிரண் டுடையவளாய் இக்குவலயத்தில்
எங்குமெதிரியும் வைரவர்ஏறிய வாகனமே. கஙகூ

நீயாசைப்பட்டதும் நானாசைப்பட்டதும் நேரிழையே
ஆருமையாருக்கு நின்றதடி அடிஆரணங்கே
பாழானநெஞ்சத்தை பகையாக்கிவிட்டாய் பாதகியே
ஜாண்தோலாலேவந்த தீங்கலவோவடி திகழொளியே கசய

அத்தைதவன்கொரு தெண்டனிட்டேன் உன்மகளாசையினால்
பத்தோபதினைந்தோ கொண்டுவந்தேனுன் பசுங்கிளிக்கு
முத்துப்பவழ மோகனமாலை தரித்துக்கொண்டு
சற்றேறவரச்சொல்லடி வுன்செல்வமான பசுங்கிளியை கசக

பாலோடுசேர்ந்த நீரதுபோலிருந்த நேசமெல்லாம்
ஆரோடுசொல்லி முறையிடுவேனடி அன்னரத்னம்
மாரோடணைத்து மடிமீதில்வைத்த என்மரகதமே
பால்நீர்வேறான பாவனைபோலிங்கு பதைக்கின்றனே. கசஉ

தானாய்விரும்பி தலைசாய்ந்துபோரத் தையலரே
நானாய்விரும்ப நாள்வந்ததோ இன்னாளையிலே
ஏமாரவைத்து எதிரோடிப்போன இளங்கரும்பே
சாமார்த்தியங்கற்ற சதிகாரநீலி சற்றுமில்லே. கசங

வல்லாளகண்டன் ஜெயவீரபாண்டியன் வாசலிலே
எல்லோருங்கூடி யிருக்கையிலே ஒருஏந்திழையாள்
வில்லாலும்வில்லல்ல வேலல்லசூலல்ல வேறுமல்ல
கொல்லாமல்கொல்லுதையோ இவள்மார்பிலிரண்டு கொம்பிருக்கே.